

YABANCI MAHKEME KARARININ TENFİZİ

Y.13.H.D.

E. 88/2693

K. 88/4238

T. 26.9.1988

Taraflar arasındaki yabancı mahkeme kararının tenfizi davasının yapılan yargılaması sonunda ilâmda yazılı nedenlerden dolayı ilâmının tenfizine yönelik olarak verilen hükmün süresi içinde davalı avukatınca temyiz edilmesi üzerine dosya incelendi, gereği düşünüldü:

Davacı, tenfizi istenen kararın Hollanda Rotterdam Bölge Mahkemesinin 14 Eylül 1984 tarih ve 6771/80 sıra numarasıyla verildiğini; bölge mahkemesinin, davalıdan alacağı olan 2000 guldeni 20 Şubat 1978 tarihinden şimdiye kadar olan faiziyle kendisine ödenmesine karar verdiğini, bunun yerine getirmeyen davalının Türkiye'ye dönüş yaptığını belirterek bu yüzden kararın tenfizine karar verilmesini istemiştir.

Davalı cevap vermemiştir.

Mahkemece Hollanda Bölge Mahkemesinin 14 Eylül 1980 tarih ve 6771/80 sıra no.suyla verilen ilâmın tenfizine karar verilmiştir.

Hüküm davalı tarafından temyiz edilmiştir.

1 - Taraftarlar arasındaki uyuşmazlık davacının Hollanda Rotterdam Bölge Mahkemesinden aldığı yabancı mahkeme kararının tenfizine ilişkindir. Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkındaki 2675 sayılı yasanın 37'nci maddesine göre davacının tenfiz dilekçesine yabancı mahkeme ilâmının o ülke makamlarınca usulen onanmış aslı ve yabancı mahkeme ilâmının kesinleştiğini gösteren ve o ülke makamlarınca usulen onanmış yazı ve belge bulunmamaktadır.

2 - Öte yandan aynı yasanın 38'inci maddesi gereğince mahkemece tenfiz kararı verilebilmesi için Türkiye Cumhuriyeti ile ilâmın verildiği devlet arasında karşılıklılık esasına dayanan bir anlaşma veyahut o devlette Türk Mahkemelerinden verilmiş ilâmın tenfizini mümkün kılan bir kanun hükmünün ve fiilî uygulamanın bulunması zorunludur. Mahkemece bu yönde de herhangi bir araştırma ve inceleme yapılmamıştır. Buna rağmen istemin aynen kabulüne karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

3 - Davacının yabancı mahkeme ilâmının yerine getirilmesi hakkındaki davasında 1500 TL. maktu harç verdiği dava dilekçesinden anlaşılmaktadır. Gerçekte davacının istediği 2000 Gulden'in 1978 tarihinden itibaren faiziyle birlikte davalıdan alınmasına dair ilâmın tenfizine ilişkin olduğuna göre dava nisbî harca tabidir. O halde istenen miktarın dava tarihindeki Türk parası karşılığı tespit edilip nisbî harç alınması gerekirken, maktu harç üzerinden hüküm kurulması da usul ve yasaya aykırıdır.

Sonuç: Temyiz olunan kararın yukarıda birinci, ikinci ve üçüncü bentlerde gösterilen nedenlerle davalı yararına BOZULMASINA. (.....) 26.9.188 gününde oybirliğiyle karar verildi.

YABANCI BOŞANMA KARARININ TANINMASI

Y.2.H.D.

E. 89/859

K. 89/1759

T. 18.2.1989

Mehmet ile Hülya arasındaki boşanma kararının tanınması davasının yapılan muhakemesi sonunda verilen hükmün temyizden mürafaa icrası suretiyle tetkiki davalı tarafından istenilmekle; dosyadaki bütün kâğıtlar okunup, gereği görüldüğü düşünöldü.

Tenfizi istenen yabancı mahkeme kararında, Medenî Kanununun 132 ve 134'üncü maddelerinin kanunî unsurları gerçekleşmemiştir. Başka bir anlatımla, boşanma sebebi subuta ermemiştir. Bu yönü ile boşanma kararı Türk Kamu düzenine aykırıdır. Bu itibarla 2675 sayılı Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Kanununun 38/c maddesi uyarınca isteğin reddi gerekirken bu husus gözönünde tutulmadan yabancı mahkeme kararının tenfizine karar verilmesi usul ve kanuna aykırıdır.

Sonuç: Temyiz olunan kararın gösterilen sebeple BOZULMASINA ve duruşma için takdir olunan 24.800 lira vekâlet ücretinin davacıdan alınıp davalıya verilmesin, 28.2.1989 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.